

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

mortuum, contine quæso, gratiaque tua comprime vitiorum nostrorum
fluente, vt constantis in tuo seruitio maneamus; nec permittas sequi
furentem improbi huius mundi fluxum, ne ad infelicem eius terminum
perueniamus.

§. 2.

HÆ SVNT MISERIE, quæ mundum demergunt, quas Deus D. N. mul-
tis suis fidelibus manifestat, vt eas fugiant; seq; ad excelsum Religi-
onis montem recipiant, in quo tutiores vivere possint: mittit enim
lis cælestis suæ lucis quendam radium, quo ipsorum periculum eis mani-
festat; simulque in eorum auribus potens quædam vox insonat, modum
viam docens, quâ possint in tutum portum venire, & saluari dicens, illa
cor illud Isaie: *a recedite, recedite, exite inde, pollutum eius nolite tangere: non
damni qui fertis vasa Domini. Quoniam non in tumultu exibitis, neque in ira
properabitis, precedet enim vos Dominus, & congregabit vos Deus Israel.* Testi-
ficat eis, vt exeant, fugiant, & recedant ex malo mundo; ad significandam illi
celeritatem ac velocitatem exeundi, & recedendi, quam poterunt remem-
simè: vt euadant tres eius laqueos diuitiarum, honorum, & voluptatum
cupiditatum, vanitatum, & sensualitatum; recedendo etiam ab impro-
prietatibus, ne illorum culpas addiscant, ac proinde pœnarum fiant partu-
cipēs. Sicut vox illa de cælo in Apocalypsi clamabat. *b exite de illa (Babilo-
ne) ne participes sitis delictorum eius, & ne de plagis eius accipiatis. Pollutum
quit, nolite tangere, quod polluat animas vestras: eò quòd elegerim vos
vt portetis vasa Domini; & in domo mea seruiatis mihi, quam decet
nis puritas & sanctitas. c Nolite* (inquit Apostolus quasi hunc locum de-
clarans) *ingum ducere cum infidelibus: qua enim participatio iustitiae cum in-
quitate? aut qua societas luci cum tenebris? qua autem conuentio Christi ad
qui consensus templi Dei cum idolis? vos enim estis templum Dei vivi. Propter
quod exite de medio eorum & separamini dicit Dominus, & mandatum
tetigeritis: & ego recipiam vos, & ero vobis in patrem, & vos eritis mihi in filios.*
Si igitur desideratis esse filij lucis, amici IESU Christi, templa Dei vi-
ui; hanc vocationem diuinam audite, & filios tenebrarum fugite, an-
cos Sathana, & falsorum eius idolorum templa. Ne fugam hanc timere
precedet enim vos Dominus, & recipiet, facietque vobis viam planam, &
superabit iuineris illius difficultates. si Aegyptij vos insequantur: ille se-
riam illorum reprimet; si mare rubrum, horrenda scilicet impedimenta
vobis occurrent: ille medium diuidet, vt sicis pedibus possitis ad solitu-
dinem sacrae Religionis peruenire, & mare mortuum inferni euadere. Ne-
que existimetis vos fugere tanquam victos; sed discedere tanquam victo-
res: nam mundum pro Christi amore fugere, est ipsum mundum vincere.

a 1. Isai. 52. 11

b Apo. 18. 4

c 1. Co. 6. 14

non timiditatis hæc est fuga, sed magna fortitudinis indicium: ne pudeat (ait S. Ambrosius) sæculum fugere: nam peccatum fugere, vt Christum sequamini, res est insignis & gloriosa.

VERVM quidem est, has sententias & rationes pertinere etiam ad omnes electos, quos Deus vocat, vt ita mundum fugiant, ne eius improbitatibus se immisceant: sed multò aliter mundum fugiunt, qui ad Religionem se recipiunt: quàm Iusti extra eam manentes. Hi enim ita mundum fugiunt, vt valde prope ipsos mundanos adhuc hæreant cum periculo ad eorum factionem transeundi, in qua submergantur eodem diluuiò, quo illi pereunt. Nam Matrimonij onera, diuitiæ, honores, & curæ sæculi illos post se trahunt, vt ament magnificæ faciant, quod ipse mundus magnè altimat: ex quo idolum sibi faciant cum iniuria Dei viuientis. At, qui Religionem ingrediuntur, valde procul à mundo fugiunt, & Societate ac motibus mundanorum: ideoque tutiores ab eo sunt, magisque expediti, ne eorum miseriarum participes fiant. Quemadmodum optime perpendit sanctus Gregorius Nilis: nus dicens: quemadmodum ingentia flumina, quæ inundatione solent proprium alueum exire, magnam faciunt stragem in ijs, qui prope habitant; nec tamen valde procul manentes attingunt; ita miser hic mundus solùm eos demergit, qui sponte ad ipsius accedunt fluentia, & prope ad ipsius fluctus perueniunt: qui verò ab eo recedunt, quieti viuunt ac securi. Quamobrem cum sæculari vitæ tanta malorum copia sit coniuncta; praestans remedium est, ab ea recedere: nam habitantes Sodomam non possunt eius flammam effugere; & qui à seruitute Pharaonis cupit liberari, exire debet ex Aegypto, & transire non mare rubrum, sed nigrum huius mundi; & cum Loth conscendere montem, & cum Israëlitis ingredi solitudinem sanctæ Religionis, hæc Nilisenus.

DISTINCTIVS tamen adhuc huius vocationis formam explicauerunt Angeli, cum iusserunt Loth exire de Sodomis, ne ibi combureretur: *ne sitis, inquit, in omni circa Regione, sed in monte sabum te fac: ne & tu similiter pereas.* Rogante autem ipso Loth, vt liceret sibi manere in quadam ciuitate parua quæ vocabatur Segor, Angeli annuerunt eius imbecillitati, sed cum exiisset ex Sodomis, & vidisset horrendum ignem, quo illæ conflagrabant: non existimauit, satis se tutum esse in Segor; & ita ascendit in illum montem, ad quem Angeli prius ascendere iusserant. Hanc igitur in modum lolet vocatio diuina nos inuitate, vt procul à Sodomis, ac deprauato hoc mundo recedamus; ascendamus verò ad montem Religionis, locum scilicet multò securiorem. Sed multi non statim tantum animi habent, vt procul adeò recedant, nec ad tantam perfectionis celsitudinem conscendant, contenti remanere in

Li de Fuga
sæculi ca. 4.

Lib. de Vir
gin. cap 4.

d Gen. 19. 17

communi vice Christianæ planitiæ, & saluari in Segor, statu scilicet compositi, & sæculari. At postea copiosiori cælesti luce illustrati, periculum aduertunt, si maneat in ciuitate Segor, quæ propè Sodomam est: ed quod mundum ignis scintillæ ex Sodomâ ad illos perueniunt: cùm scilicet horrenda terrenarum cupiditatum incendia, sustineant, cum periculo in eis pereundi, propterea enim vocatur Segor: (quæ vox significat paruum ciuitatem; quæ pauci sunt, qui purè in sæculo viuunt, si cum ijs conferantur, qui in eodem pereunt & conflagrant:) quod periculum vt euadant, consilium mutant: volunt in planitiæ illa manere, ne Sodomis sint vicini, sed primum Angelorum consilium, ac diuinam Vocationem amplectentes, ascendunt in montem statûs Religiosi & perfectionis Euangelicæ; in quo sint magis ab hoste remoti, ac de sua salute securi. Quò enim fuerimus perfectiores: eò erimus Nilenus) erimus tutiores; & quò altiores erimus in sanctitate: eò erimus ab iniquitate remotiores; & quò magis à mundo segregati: eò erimus Deo proximiores; & quò magis occasiones & communicationem cum hominibus sæcularibus vitauerimus: eò erimus puriores & ab imitatione malorum illorum remotiores. Ac propterea Sanctus ille Propheta dicebat: *Et quid dicitur mihi in solitudine diuersorum viatorum, & derelinquam populum meum, & cedam ab eis? quia omnes adulteri sunt, cæci preuaricatorum, vnusquisq; se a proximo suo custodiat, & in omni fratre suo non habeat fiduciam.* Diuersioria viatorum in solitudine sunt: sacra Religiones à mundi tumultu & strepitu separata: in quo verè est congregatio adulterorum, & fasciculus proditionis contra DEVM, & traditorum contra proximum: quos omnes fugere debet quicumque cupit esse perfectus, & cum S. Iob desiderat *si requiescere in Regibus & consulis terra, qui adificanti sibi solitudines.* Qui autem sunt hi Reges & Consules, nisi felicissimi huius Statûs fundatores: Reges enim sunt, eò quod nouerunt se ipsos regere, suasque passiones impio rationis subijcere; & consules sunt, eò quod optimum consilium amplexi sunt sequendi Euangelica consilia; & alij suadent, vt eadem sequantur. Ac propterea adificauerunt domus suas in solitudine, sanctas scilicet Religiones; ad quas se recipiunt Religiosi, qui à sæculi periculis recedentes, eorum vestigia sequuntur; vt quietam vitam ducentes, certiore sibi faciant ac tutiorem viam cælestem, ascendentes spiritu super ipsas nubes, ne desper se descendant diluua, quæ sæculares ac mandanos homines detegunt.

Suprà.

c Iera. 9. 2.

I Iob. 3. 14.

I Ier. 58. 14.
Lib. 31. Mo.
cap. 9.

HINC fauor ille est, & studium singulare, quod promisit Dominus per Iaiam dicens: *gestollam te super altitudines terre:* Latet autem magnum mysterium in eo, quod non dixerit, *sustollam te super terræ profunditates:* sed *super eius altitudines.* Nam (vt Sanctus Gregorius aduertit) terra suas

